

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/102/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421202231
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421202231.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX C., právne zastúpeného Advokátska kancelária Mgr. Ondrej Barna, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov proti žalovanému: D. E. F., G.; skráteneý názov VÚB, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.946,21 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO, č. 0002810293 zo dňa 27.09.2005 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.946,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.946,21 eur od 06.01.2022 do zaplataenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti V. Vyhlásenia Klienta, bod 2., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti/Zmluve bankou a/alebo SKK a ďalšími subjektami uvedenými v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a to na dobu desiatich rokov od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších desiatich rokov od jeho zániku. Svojim podpisom potvrdzujem, že tento súhlas neodvolám počas 1 roka od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy a v prípade vzniku záväzkového vzťahu počas 1 roka od jeho zániku, a to písomným oznámením doručeným Správcovi. Tento súhlas sa získava na základe dobrovoľnosti. Týmto potvrdzujem, že som bol oboznámený so všetkými skutočnosťami podľa § 10 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditne karty, a. s., k Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 23., v časti: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradovania súhlasí. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka, uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditne karty, a. s., k Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti XI. Rozhodcovská doložka, bod 59., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobcoví p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou Okresnému súdu Kežmarok dňa 10.12.2021 žiadal, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO, č. 0002810293 zo dňa 27.09.2005 je bezúročný a bez poplatkov, zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 1.946,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému, určil, že zmluvné podmienky uvedené v Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO, č. 0002810293 zo dňa 27.09.2005 a v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditne karty, a. s., k Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO sú neprijateľné a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

2.1. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný mu na základe Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO, č. 0002810293 zo dňa 27.09.2005 poskytol úverový rámec vo výške 18.000,- Sk (597,49 eur) s mesačnou splátkou 600,-Sk (19,92 eura). Následne mu oznámil novú výšku úverového rámca 24.000,- Sk (796,65 eur) s mesačnou splátkou vo výške 800,-Sk (26,56 eur). Z predmetnej karty doposiaľ vyčerpал sumu 2.502,75 eur a poukázal platby vo výške 4.448,96 eur. Tvrdil, že nakoľko ide o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej „ZoSÚ“), a to najmä: sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ), adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ) a ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľsky úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ). Navyše podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Tieto všetky údaje Žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO neobsahuje, a preto žalovaný nemá nárok na úroky a poplatky a keďže mu zaplatil sumu 4.448,96 eur a vyčerpал z úverového rámca sumu 2.502,75 eur, je povinný mu vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1.946,21 eur.

2.2. S poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že v Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005 je neprijateľná zmluvná podmienka v časti V. Vyhlásenia Klienta, bod 2., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti/Zmluve bankou a/alebo SKK a ďalšími subjektami uvedenými v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a to na dobu desiatich rokov od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších desiatich rokov od jeho zániku. Svojim podpisom potvrdzujem, že tento súhlas neodvolám počas 1 roka od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy a v prípade vzniku záväzkového vzťahu počas 1 roka od jeho zániku, a to písomným oznámením doručeným Správcovi. Tento súhlas sa získava na základe dobrovoľnosti. Týmto potvrdzujem, že som bol oboznámený so všetkými skutočnosťami podľa § 10 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov.“ Podľa neho je neprijateľné,

ak dodávateľ predloží na podpis spotrebiteľovi predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov od podpisu zmluvy bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy a dokonca, ak zmluva vôbec nevznikne, tak tento súhlas nielenže trvá ešte rok, ale aj po uplynutí tohto roka nezanikne uplynutím času, ale spotrebiteľ je povinný odvolať súhlas písomným oznámením. Ukladanie takýchto povinností nemá oporu v zákone a je nenáležitá. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie SOI, č.: P/0331/07/11, z 25.11.2011, ktorým boli obdobné zmluvné podmienky posúdené ako neprijateľné a taktiež boli posúdené ako neprijateľné aj Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktik predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21, z 24.1.2017 a v neposlednom rade neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky určil aj Krajský súd Prešov rozsudkom sp. zn. 11Co/33/2017 z 12.09.2017.

2.3. Za neprijateľnú považoval aj zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditne karty, a. s., k Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 23. v znení: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradenia súhlasí. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jeho platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, bez ohľadu na jeho vôľu. Vytvára tým nevyvážený vzťah medzi ním a žalovaným ohľadne započítavania platieb, v dôsledku čoho môže žalovaný postupovať nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva netransparentné. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/39/2011 z 20.9.2011.

2.4. A napokon za neprijateľnú zmluvnú podmienku považoval aj podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditne karty, a. s., k Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti XI. Rozhodcovská doložka, bod 59., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“ K tejto zmluvnej podmienke uviedol, že je neprijateľné ak sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom vopred vybraným dodávateľom a toto rozhodnutie by malo slúžiť ako exekučný titul. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. K tejto zmluvnej podmienke poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 11.06.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Záverom zdôraznil, že aj podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je súd povinný z úradnej moci preveriť neprijateľnosť zmluvných podmienok.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Žiadosť o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO č. 0002810293 zo dňa 27.09.2005, návratku, výpis z Quatro Šikovnej karty za zúčtovacie obdobie od 31.08.2005 do 31.12.2008 a výpis z Quatro Šikovnej karty za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2020, rozhodnutie SOI, č P/0331/07/11, z 25.11.2011, prerokovanie zmluvných podmienok Komisiou č. 36101/21017/21, z 24.1.2017 a nález Ústavného súdu SR zo dňa 11.06.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018.

4. 1. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.02.2022 poprel tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a k žalobcom tvrdenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie informácie podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., a to sumy, počtu termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov poukázal na to, že zákon platný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nespájal s absenciou tejto náležitosti sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Navyše predmetný úver je revolvingový úver – kreditná karta, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a

následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. V zmysle časti II. Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro č. 0002810293 (ďalej aj „Zmluva“) bol žalobca povinný uhrádzať štandardnú mesačnú splátku 600,- Sk. Táto splátka predstavovala minimálne mesačné plnenie, t. j. minimálnu sumu ktorú musel v rámci mesiaca vložiť na úverový účet. Minimálna splátka, ktorú bol povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkom vzťahu na dobu neurčitú, preto pri nej nie je stanovený pevný termín splatnosti a nie je možné určiť ani ich počet.

Adresa predávajúceho, ktorej absenciu žalobca namieta je uvedená v záhlaví zmluvy v znení: Slovenské kreditné karty, a. s., sídlo: Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 36493783, Obch. register: Okr. Súd Prešov Odd: Sa, VI, č: 10286/P (ďalej ako „SKK“), zákaznický servis: 0850 111 007 (vybavovanie reklamácií).

K žalobcom namietanej absencii informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov poukázal žalovaný opätovne na to, že ide o revolvingový úver- kreditné karty, v ktorom nebolo vopred známe, koľko a kedy bude žalobca čerpať, preto absentujú údaje nevyhnutné pre výpočet RPMN. Nakoľko pri revolvingovom úvere nie je objektívne možné vopred vypočítať správnu hodnotu RPMN, nie je možné ju ani uviesť v Zmluve. Na uvedené bol upozornený žalobca aj v bode 37 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a. s. (ďalej aj „OP“): „Klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú mieru nákladov (RPMN) spojenú s Revolvingovým úverom.“ Preto zmluvná dokumentácia obsahuje príkladný výpočet RPMN v zmysle ZoSÚ. V súčasnosti už je rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené, že v prípade revolvingového úveru (akým je i úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o úvere) nie je dosť dobre možné RPMN vopred v zmluve uviesť, a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu. Indikatívny výpočet je uvedený v záverečnej časti OP s označením „Ďalšie užívateľské informácie“. Zároveň poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27.01.2011, Krajského súdu Trnava, sp. zn. 9Co/94/2013 zo dňa 10.12.2013 a Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 15C/26/2016 zo dňa 26.05.2016. Podľa neho žalobcom namietaná absencia úrokov a poplatkov s poukazom na § 4 ods. 5 ZoSÚ nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ale veriteľ nemá nárok na konkrétny úrok alebo konkrétny poplatok, ktorý bol dlžníkovi vyúčtovaný a nie je uvedený v Zmluve. V obchodných podmienkach v časti „Ďalšie užívateľské informácie“ sú uvedené jednotlivé poplatky súvisiace s čerpaním pôžičky ako aj sankčné poplatky a na všetky tieto poplatky má žalovaný nárok. K úroku uviedol, že Sankčná a aj Štandardná úroková sadzba sú definované v časti I. OP, zároveň je spôsob ich uplatňovania definovaný v časti VI. OP, ktoré sú súčasťou Zmluvy, a preto sú uvedené v Zmluve a žalovaný má riadny nárok aj na štandardné a sankčné úroky. Zároveň v priloženom Cenníku je uvedená štandardná úroková sadzba 23,76% p. a.

Vzhľadom k uvedenému Zmluva podľa neho nemá nedostatky, ktoré by ZoSÚ platný v čase uzatvorenia Zmluvy sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou a taktiež Zmluva obsahuje ustanovenia o poplatkoch ako aj o úrokoch. Žalobca preto nemá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by súd došiel k opačnému záveru, žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nároku žalobcu. Nakoľko žalobca doručil žalobu súdu dňa 10.12.2021 a v zmysle žalobcom predloženej platobnej histórie v období posledných troch rokov pred podaním žaloby uhradil sumu 663,87 eur, vzniesol námietku premlčania k sume 1.282,34 eur, ktorú žalobca uhradil pred 10.12.2018, a ktorá je premlčaná v rámci objektívnej premlčacej doby.

4.2. Žalovaný ďalej vo svojom písomnom vyjadrení nesúhlasil ani s tvrdeniami žalobcu ohľadne neprijateľnosti zmluvných podmienok. K spracovaniu osobných údajov dlžníka poukázal na to, že takéto spracovanie je štandardnou súčasťou zmluvných vzťahov, bez ktorého by zmluvný vzťah ani len nemohol vzniknúť. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zmluvný vzťah trval viac ako 15 rokov, a preto doba, na ktorú dlžník udelil súhlas nemôže byť posúdená v nepomere s potencionálnou dĺžkou zmluvného vzťahu, ktorá bola neobmedzená. Doba spracovania osobných údajov bola stanovená obligatórne, a to na dobu jedného roka po zániku zmluvy. Doba jedného roka, počas ktorého nie je možné súhlas so spracovaním osobných údajov odvolať je nevyhnutná, nakoľko aj po ukončení zmluvného vzťahu musí veriteľ vykonať ešte celý rad administratívnych úkonov. Doba 10 rokov nebola pre žalobcu povinná a žalobca mal možnosť kedykoľvek po uplynutí jedného roka svoj súhlas odvolať. Súhlas so spracovaním osobných údajov v prevyšujúcej časti, t. j. od jedného do desiatich rokov, mohol žalobca kedykoľvek písomne odvolať. Toto ustanovenie je jednoznačne v prospech spotrebiteľa, pretože

mu umožňuje individuálne sa rozhodnúť či má záujem o spracovanie jeho osobných údajov po dobu desiatich rokov (napríklad v prípade jeho opätovného záujmu o marketingové ponuky ďalších bankových produktov) alebo nemá záujem o spracovanie jeho osobných údajov žalovaným a ďalšími subjektami. Žalobca bol s týmito ustanoveniami riadne oboznámený, čo potvrdil svojim podpisom na Zmluve. Navyše doposiaľ neodvolal súhlas so spracovaním osobných údajov. Samotný fakt, že na odvolanie súhlasu dlžníka so spracovaním osobných údajov po uplynutí jedného roka je potrebný samostatný písomný úkon dlžníka, nemôže byť dôvodom pre posúdenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Zmluva o úvere nie je jednostranným právnym úkonom a žalobcovi prináša tak práva ako aj povinnosti. Toto ustanovenie je v Zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne a neexistuje žiadna prekážka, ktorá by bránila žalobcovi, aby svoj súhlas so spracovaním osobných údajov po jednom roku od ukončenia zmluvného vzťahu odvolal.

K tvrdeniu žalobcu, že ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone uviedol, že zákon o ochrane osobných údajov, platný v čase uzatvorenia zmluvy predpokladal udelenie súhlasu zo strany dotknutej osoby so spracúvaním jej osobných údajov potrebných na uzatvorenie zmluvného vzťahu. Žalovaný ako subjekt poskytujúci určitú službu žalobcovi takýmto súhlasom musel disponovať. Zakotvenie súhlasu so spracúvaním osobných údajov v zmluve je nielen podľa nášho názoru, ale aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Rovnako tak aj dĺžka lehoty, po ktorú je možné osobné údaje žalobcu uchovávať (t.j. obligatórny 1 rok a následne 9 rokov podľa vôle dlžníka), je v praxi štandardná a v bankovom sektore bola takto stanovená na základe dlhodobej skúsenosti v danej oblasti, a to aj pre účely spolupráce s inými peňažnými inštitúciami (najmä s vedľajším účastníkom alebo aj centrom pre registráciu neplatičov, teda výslovne pre plnenie úloh spoločnosti ako peňažného ústavu). Rovnako spracovanie osobných údajov vyplývalo aj z § 91 zákona č. 483/2001 o bankách. S poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/368/2012 uviedol, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacich bankové tajomstvo tretím osobám podľa názoru súdu nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis, konkrétne zákon o bankách, takýto postup banky umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva subsumujúceho zároveň aj ochranu osobných údajov klienta. Napokon podľa neho rozhodnutia SOI a Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách poukazujú na lehotu 10 rokov ako na lehotu, ktorú dlžník nemôže ovplyvniť a nie sú aplikovateľné na prejednávany prípad, kedy bol žalobca povinný strieť spracovanie osobných údajov najviac po dobu jedného roka a po uplynutí tejto doby mohol svoj súhlas kedykoľvek odvolať.

4.3. Podľa žalovaného nie je neprijateľná ani zmluvná podmienka uvedená v bode 23. OP týkajúca sa započítania platieb, nakoľko táto sa týka hlavného predmetu plnenia, je vyjadrená jasne, určito a zrozumiteľne v OP, ktoré sú priamou súčasťou Zmluvy, čo žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom. K rozhodcovskej doložke ako neprijateľnej zmluvnej podmienke uviedol, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nebolo v Občianskom zákonníku či inom predpise zakotvené žiadne ustanovenie, z ktorého by mohol plynúť záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Naopak, žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy o úvere v zmysle § 67 ods. 3 a 4 zákona o platobnom styku povinnosť ponúknuť žalobcovi uzavretie rozhodcovskej zmluvy (resp. zakotvenie rozhodcovskej doložky do zmluvy o úvere). Nakoľko žalobca v danom čase nevzniesol žiadne námietky (napriek tomu, že zmluvná dokumentácia mu bola pred podpisom zmluvy o úvere predložená/doručená na naštudovanie), rozhodcovská doložka sa stala súčasťou zmluvy o úvere. Zdôraznil, že „staré“ rozhodcovské doložky už dlhšiu dobu neuplatňuje (napr. aj z dôvodu nedávneho legislatívneho zakotvenia tzv. spotrebiteľského rozhodcovského konania – zákon č. 335/2014 Z. z.). Ide o obsolétne zmluvné dojednanie/ustanovenie, ktorého posudzovanie súdom nemá v súčasnosti žiaden význam. Žalovaný zároveň predložil Cenník VÚB, a. s. ku kreditnej platobnej karte VÚB, G. vydávanej v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a. s. platný od 21.06.2004.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 05.05.2022 k vyjadreniu žalovaného zotrval na všetkých tvrdeniach uvedených v podanej žalobe a zdôraznil, že prvým dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je absencia ročnej percentuálnej miery nákladov, v dôsledku čoho sa v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nestotožnil sa s názorom, že pri revolvingovom úvere nie je možné uviesť RPMN. K indikatívnemu výpočtu RPMN uviedol, že tento nie je možné považovať za splnenie požiadavky riadneho uvedenia RPMN, nakoľko je začlenený do textu úverových podmienok drobným, nečitateľným písmom. Zároveň v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/18/2017 zo dňa 17.01.2018 a sp. zn. 19Co/196/2017 zo dňa

10.04.2018. Zotrvál aj na tom, že údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je uvedený drobným, nečitateľným písmom. Druhým dôvodom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, na ktorom zotrval je, že zmluva neobsahuje údaje o úrokoch a poplatkoch, v dôsledku čoho žalovaný nemá v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ nárok na úroky a poplatky z poskytnutého úveru. Samotné započítanie úrokov do mesačnej splátky nie je postačujúce. Je potrebné presne špecifikovať úroky, napr. percentuálnou sadzbou, kde tento údaj má slúžiť spotrebiteľovi na porovnanie úverov a požičiek u iných dodávateľov úverov, s cieľom vybrať si cenovo najvýhodnejší úver. Námietku premlčania považoval za nedôvodnú s poukazom na vývoj judikatúry Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR v súvislosti s vydaním rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C 485/19 z 22.04.2021 a v spojených veciach C-698/18 a C-699/18 z 09.07.2020 a osobitne ohľadne 10 ročnej premlčacej doby poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/268/2021 z 28.02.2022. Taktiež v celom rozsahu zotrval aj na neprijateľnosti ním uvedených zmluvných podmienok.

6. V písomnom vyjadrení zo dňa 04.08.2022 žalovaný v súvislosti so stanovením presnej hodnoty RPMN citoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/159/2019 z 24.08.2020, v ktorom súd poukázal na skutočnosť, že špecifické podmienky revolvingového úveru už vo svojej podstate vylučujú možnosť exaktného vyjadrenia údajov, ktoré zákon predpokladá u štandardných úverov. O tom, že tak tomu je svedčí podľa úvahy súdu aj v súčasnosti platný zákon upravujúci spotrebiteľské úvery (zák. č. 129/2010 Z. z.), ktorý vychádza z toho, že pri revolvingových úveroch nie je možné vypočítať RPMN na základe exaktných, ale len predpokladaných podkladov, preto v prílohe 2 pod písm. e) takéto predpoklady upravuje (stanovuje predpoklad trvania úveru, výšky a frekvencie splátok). Ďalej k žalobcom namietanej veľkosti písma uviedol, že ide len čisto o jeho účelové tvrdenie, keď na jednej strane nemal problém citovať niektoré ustanovenia zmluvy a pri ďalšom ustanovení tvrdiť, že je pre neho nečitateľné. Samotnú zmluvu bez akýchkoľvek otázok, alebo požiadaviek na ozrejmienie jej obsahu podpísal. Mal za to, že žalobca pre 17 rokmi považoval zmluvu pre neho za čitateľnú, podpísal ju a zmluvný vzťah ňou založený akceptoval po dobu vyše 15 rokov. K namietanej absencii úrokov a poplatkov opätovne zdôraznil, že veriteľ nemá nárok len na konkrétny úrok alebo konkrétny poplatok, ktorý bol dlžníkovi vyúčtovaný a nie je uvedený v zmluve. Z úhrad žalobcu bola na istinu započítaná suma 1.926,49 eur, na riadny úrok suma 2.034,37 eur a na poplatky suma 488,15 eur. Úroky aj poplatky boli stanovené v Cenníku a vždy účtované podľa platného cenníka. Navrhol preto, aby súd žalobu zamietol.

7. Žalobca na pojednávaní súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe, písomných vyjadreniach a žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Pri svojom výsluchu uviedol, že ponuku na pôžičku dostal poštou. Potreboval len zakryť strechu, a preto si zobral úver, lebo bol úrok 0,9 %. Úver platil 15 rokov od roku 2005 do roku 2020, keď v decembri zaplatil poslednú splátku. Potom ešte dostal papier, že musí 580,- eur alebo 560,- eur vrátiť. Bol na obecnom úrade a tam rozprávali pracovníčky o takom istom úvere, ktorý mal aj on a dali mu kontakt na advokáta. To bolo v septembri 2021. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či mu boli v čase podpisu zmluvy jasné všetky podmienky uvedené v zmluve, ktorú podpisoval, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov uviedol, že boli tam, ale nevie, či sa to dalo aj s lupou prečítať, to také drobnučké všetko bolo. Na ďalšiu otázku prečo potom podpísal zmluvu uviedol, že preto, lebo bol úrok 0,9 % a potom platil 15 rokov riadne. V zmluve nebolo napísané, že bude platiť 15 rokov, nebolo tam napísané odkedy do kedy bude platiť. Myslel, že možno bude platiť do veku 70 rokov. Možno keby tam bol ten dátum, tak by tú pôžičku nezobral. 15 rokov, to je doba a od začiatku platil vyše 850,- Sk.

8. Žalovaný na pojednávaní súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu taktiež zotrval na predchádzajúcich písomných vyjadreniach. Podľa neho zmluva obsahuje všetky zákonné predpoklady, ktoré mala mať v čase uzatvorenia zmluvy, a preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovaným, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaný dňa 26.09.2005 vyplnil Žiadosť o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, v ktorej ako veriteľ je označený - D. E. F., a .s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, za VÚB, G.: Slovenské kreditné karty, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Prijatím a schválením Žiadosti zo strany VÚB, G. malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty D., G., pričom banka podpísala žiadosť dňa 27.09.2005. V časti I. žiadosti sú uvedené osobné

údaje o Klientovi- žalovanom vyplnené v rozsahu meno, priezvisko, adresa, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a telefónne číslo, v časti II., ktorá je označená ako „Zmluvné ustanovenia“ je uvedený schválený úverový rámec 18.000,- Sk (597,50 eur), schválená štandardná mesačná splátka 600,- Sk (19,12 eur). V časti III. „Údaje k používaniu karty“ je uvedené heslo a ako spôsob úhrady mesačných splátok bola zaškrtnutá poštová poukážka a v časti V. „Vyhlásenie klienta“ sú uvedené predformulované súhlasy žalovaného a v orámovanej časti sa nachádza dátum a podpis žiadateľa- klienta. Na zadnej strane žiadosti sa nachádzajú Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a. s.

11. Na návratke na čl. 7 spisu je uvedená k číslu zmluvy 0002810293 nová minimálna mesačná splátka vo výške 800,- Sk (26,55 eur) a nový úverový rámec (maximálna výška pôžičky) vo výške 24.000,- Sk (796,65 eur) vypočítaná ako násobok sumy 800,- Sk x 30.

12. Výpis z Quatro Šikovnej karty na čl. 8 bol vystavený ku 11.01.2021 a je v ňom uvedené zúčtovacie obdobie od 31.08.2005 do 31.12.2008. Výpis na čl. 12 spisu bol vystavený taktiež ku dňu 11.02.2021 a je v ňom uvedené zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2020. Obidva výpisy obsahujú súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle týchto výpisov boli na ľarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 5.025,25 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 4.448,96 eur. Posledné čerpanie žalovaný uskutočnil dňa 07.04.2020 a poslednú úhradu dňa 09.12.2020. Z výpisov vyplýva, že zo sumy debetných transakcií 5.025,25 eur predstavujú reálne výbery žalovaného 2.502,76 eur, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky. Z predložených výpisov teda vyplýva, že žalovaný celkovo v období od 31.08.2005 do 31.12.2020 reálne vyčerpal sumu 2.502,76 eur a do dňa 31.12.2020 uhradil na vrátenie úveru sumu 4.448,16 eur (kreditné transakcie), pričom poslednú úhradu vykonal dňa 09.12.2020.

13. Nakoľko žalobca požadoval vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, súd sa v prvom rade zaoberal tým, či Žiadosť o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 27.09.2005, za účelom posúdenia úveru ako bezúročného a bezpoplatkového.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 27.09.2005 (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

19. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 25 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak (odsek 1) a ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver (odsek 2).

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení zákona č. 568/2007 Z. z. (platnom a účinnom od 1. januára 2008) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (písmeno g/), ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu (písm. h); výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i/); ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (písm. j), podľa odseku 3 vety druhej rovnakého ustanovenia toho istého znenia zákona ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d) až j/, k) a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a napokon podľa § 8aa ods. 2 tu citovaného zákona (v tomto prípade inak súčasťou paragrafu nazvaného "Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2008") ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

22. Podľa § 26 ods. 3 prvej vety zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom u dňa 27.09.2005 proti porušeniu práv a povinností ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať, aby sa zdržal konania a odstránil protiprávny stav

23. Podľa § 3 ods. 5 prvej vety zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ktorým bol zákon č. 634/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení s účinnosťou od 1. júla 2007 zrušený) proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

24. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Z obsahu spisu a vyjadrení strán nebolo sporné, že medzi žalovaným v zastúpení spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a. s. a žalobcom bola dňa 27.09.2005 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní Pôžičkovej karty Quatro č. 0002810293 (ďalej len „zmluva o úvere“). Ide o tzv. typovú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb., a zároveň zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., a to vzhľadom k predmetu zmluvy - poskytnutie úveru zo strany profesionálneho dodávateľa fyzickej osobe (žalobcovi), na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V danom prípade ide o spotrebiteľský revolvingový úver. V čl. V bod 4 je vyhlásenie klienta (žalobcu), že pred podpisom tejto zmluvy sa oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných D. E. F., G. v spolupráci s SKK (Slovenské kreditné karty, a. s.), ktoré tvoria prílohu, s týmito súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať.

27. Súdny už svojimi rozhodnutiami ustálili, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a ekonomickej neúmernosti zdrojov. Systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovni informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vytvorené predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V týchto vzťahoch je práve dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Zákon za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v porovnaní s dodávateľom na vyváženie faktickej prevahy dodávateľa zakotvil pomerne prísne pravidlá a náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňať.

28. Nakoľko predmetná zmluva o úvere má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., je nevyhnutné, aby boli dodržané ustanovenia tohto zákona, a síce ustanovenie § 4 ods. 2, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj tam uvedené náležitosti, pretože z dôvodu absencie niektorých z nich je potom potrebné spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/223/2020 zo dňa 26.01.2022, cit.: „Podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v režime zákona č. 258/2001 Z. z. umožňuje zákon o ochrane spotrebiteľa. Sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom od 1. januára 2008 dopadá aj na úroky a poplatky z úverov dojednaných zmluvami uzavretými pred účinnosťou zákona č. 568/2007 Z. z., na ktoré vznikne nárok po 1. januári 2008. Logickým dôsledkom takejto úvahy (v spojení s neexistenciou žiadneho takého prechodného ustanovenia v zákone č. 568/2007 Z. z., ktoré by poskytovalo priestor pre zosúladenie vzťahov založených podľa skoršej úpravy s tou novelizovanou) musel byť záver o následku bezúročnosti a bezpoplatkovosti aj tých spotrebiteľských úverov spred 1. januára 2008, u ktorých zmluvám zakladajúcim úverové vzťahy aj po nadobudnutí účinnosti zákona č. 568/2007 Z. z. chýbali náležitosti nachádzajúce sa v § 4 ods. 3 novelizovaného zákona. Práve uvedené samozrejme nič nemení na tom, že otázku existencie náležitostí zmluvy, potrebných pre platné založenie vzťahu a teda aj otázku platnosti zmluvy ako takej bolo treba posudzovať podľa práva platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (t.j. podľa skoršieho ZoSÚ pred jeho dotknutím všetkými novelizáciami s výnimkou tej celkom prvej) a podobne i prípadný záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru dojednaného pred 1. januárom 2008 pre absenciu náležitostí

vyžadovaných úpravou po novelizácii môže platiť len pre nároky vzniknuté počnúc prvým dňom roka 2008.“

30. Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu nepochybne vyplýva, že aj v tomto prípade je možné pre absenciu náležitosti neuvedených v zmluve o úvere považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa zákona č. 258/2001 v znení účinnom od 01.01.2008 pre nároky od 01.01.2008. Ak by sa aj súd stotožnil s vyjadrením žalovaného, že žalovaný vzhľadom na typ úveru bol povinný uvádzať len štandardnú mesačnú splátku, že zmluva obsahuje adresu predávajúceho a indikatívny výpočet RPMN, ktorý je podľa žalovaného postačujúci, nič to nemení na tom, že žalobcom predložená zmluva o úvere obsahuje jedine dohodu medzi žalobcom a žalovaným ohľadne schváleného úverového rámca v sume 18.000,- Sk a schválenej štandardnej mesačnej splátky vo výške 600,- Sk. Žiadne ďalšie obligatórne náležitosti vyžadované v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. neobsahuje. Rovnako tak neobsahuje ani uvedenie poplatkov a úrokov, ktoré môže podľa § 4 ods. 5 cit. zákona veriteľ od spotrebiteľa požadovať. Žalovaný ani nepreukázal, že by žalobca bol v súlade s § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu a že by bol počas trvania zmluvy bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Vo svojom vyjadrení žalovaný odkazuje na obchodné podmienky, v ktorých je uvedený indikatívny výpočet RPMN, poplatky a cenník, v ktorom je uvedený úrok. Súd uvádza, že uvedenie RPMN, úrokovej sadzby a poplatkov je tak závažnou súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevyhnutnou k tomu, či sa spotrebiteľ zmluvu rozhodne uzavrieť alebo nie, že podľa názoru súdu nestačí, aby v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednania boli zahrnuté iba do cenníka alebo obchodných podmienok, ktoré pripravuje dodávateľ, a spotrebiteľ ich obsah neovplyvňuje, ale musia byť zahrnuté do textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje. Obchodné podmienky neboli individuálne dojednané so žalobcom a nie sú ním podpísané. Pre spotrebiteľa podstatné údaje, akým je ročná percentuálna miera nákladov, údaj o nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom, ročná úroková sadzba, ktoré mu umožňujú poznať rozsah svojho záväzku, nemožno nahradiť odkazom na obchodné podmienky, ani na cenník. Je nutné zdôrazniť, že obchodné podmienky nemôžu slúžiť na to, aby do nich dodávateľ zakomponoval dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné alebo obligatórne náležitosti, ktoré majú byť uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ tak dodávateľ postupuje, nepočína si v právnom vzťahu so spotrebiteľom poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

32. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. úroková sadzba, rozhodcovská doložka, dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého náležitosti so závažnými dôsledkami pre spotrebiteľa nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis).

33. Žalobca na pojednávaní súdu uviedol, že zmluvu uzavrel len preto, lebo bol výhodný úrok 0,9% a napriek tomu uhradil splátky 15 rokov a ešte stále od neho žalovaný žiadal nedoplatok vo výške okolo 560,- eur. Taktiež uviedol, že podmienky uvedené v zmluve sa dali prečítať len lupou, lebo boli drobné. Ak by vedel, že bude úver tak dlho splácať, určite by ho nezobral. Na druhej strane žalovaný predložil cenník platný od 21.06.2004, v ktorom bol uvedený štandardný úrok 23,76 %, ďalšie úroky a množstvo poplatkov. V bode 35 Obchodných podmienok je uvedené, že poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v Cenníku, ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch banky. Štandardná, sankčná, zvýšená a vkladová úroková sadzba sú pohyblivé, ich výška je určená bankou...a sú zverejnené na výveskách v obchodných priestoroch banky. V bode 36. je uvedené, že cenník sa považuje za súčasť zmluvy. Tu súdu vyvstáva otázka, ako sa môže niečo, čo je vystavené len na výveske v obchodných priestoroch banky považovať za súčasť zmluvy navyše za situácie, keď napr. žalobca ani nebol v banke, pretože sám uviedol, že mu žiadosť prišla poštou. Žalobca mal byť oboznámený s výškou úrokov jednostranne prostredníctvom vývesky u žalovaného, čo v žiadnom prípade nenahrádza dohodu

o úrokoch, resp. uvedenie úrokov (úrokovej sadzby) v zmluve, ktorá v prípade, ak si na ne uplatňuje žalovaný nárok, musí byť náležitou spotrebiteľskej zmluvy tak, ako to vyjadril aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II ÚS 329/13, cit.: „nielenže suma úroku za úver nebola transparentne uvedená v úverovej zmluve, ale ani v Obchodných podmienkach k tejto zmluve, pričom na tomto mieste ústavný súd prisvieďča tvrdeniu krajského súdu, že splnenie tejto obligatórnej náležitosti úverovej zmluvy nemožno nahradiť oznámením o úrokovej miere v obchodných priestoroch sťažovateľky“. Podľa názoru súdu takýmto spôsobom uvedené úroky a poplatky predstavujú neprijateľnú podmienku, pretože zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech slabšej zmluvnej strany – spotrebiteľa. Je preto možné uzavrieť, že zmluva o úvere neobsahovala uvedenie úrokov (úrokovej sadzby), ktoré mohol veriteľ od spotrebiteľa požadovať.

34. K poplatkom uvedeným žalovaným v Obchodných podmienkach súd uvádza, že tieto taktiež neboli so žalobcom osobitne dojednané, keďže nie sú uvedené v zmluve o úvere, nachádzajú sa na rôznych miestach v obchodných podmienkach a cenníku, je ich nepreberné množstvo a vo svojej podstate predstavujú jeden veľký chaos. Neuvedenie poplatkov a úrokov veriteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. má nepochybne za následok to, že veriteľ nemá nárok na žiadne úroky a poplatky zo zmluvy.

35. Okrem toho podľa názoru súdu, aj keď zmluva obsahuje indikatívny výpočet RPMN, tento je uvedený drobným, nevýrazným a nečitateľným písmom. Súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Humenné, sp. zn. 5C/193/2016 zo dňa 08.06.2017, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CO/196/2017 zo dňa 10.04.2018, cit.: „Tieto miniatúrne písmená nie sú čitateľné. Rovnakým drobným písmom je indikatívny výpočet RPMN aj v žalobcom predložených Obchodných podmienkach a Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Takýto typ písma je ťažko čitateľný bez pomôcok či zabezpečenia dostatočného osvetlenia, resp. dostatočnej časovej rezervy. Nemožnosť prečítať text bez vynaloženia zvláštného úsilia a bez využitia zvláštnych pomôcok, samo o sebe je dostatočným dôvodom pre konštatovanie neplatnosti tohto textu pre jeho nezrozumiteľnosť. Právny úkon je nezrozumiteľný, ak po jazykovej stránke nedosiahol v dôsledku vadného slovného či iného sprostredkovania (v danej veci vizuálneho spracovania) jasného vyjadrenia vôle (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 31. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2942/2009, resp. Vrchného súdu v Prahe zo dňa 7. 9. 2011, sp. zn. 103 VSPH 84/2011, resp. rozhodnutie Finančného arbitra ČR registračné číslo 76/SU/2012). Ak by žalovaná obdržala zo súdu rozsudok písaný vo formáte ako je indikatívny výpočet RPMN, tento by bez ďalšieho taktiež považovala za nezrozumiteľný.“

36. Z uvedeného vyplýva, že ak by súd aj vychádzal z tvrdenia žalovaného, že neuvedenie údajov o RPMN v revolvingovej zmluve, keďže tá neumožňuje exaktný výpočet RPMN, nemá za následok nastúpenie domnienky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v zmluve absentuje akýkoľvek údaj o ročnej úrokovej sadzbe podľa § 4 ods. 2 písm. h), a preto je potrebné úver v znení zákona č. 258/2001 Z. z. účinného od 01.01.2008 považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 písm. , keďže sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom od 1. januára 2008 dopadá aj na úroky a poplatky z úverov dojednaných zmluvami uzavretými pred účinnosťou zákona č. 568/2007 Z. z., na ktoré vznikne nárok po 1. januári 2008. Avšak navyše aj z dôvodu absencie úrokov a poplatkov v úverovej zmluve sú akékoľvek úroky z úveru a poplatky hradené žalobcom od začiatku úverového vzťahu neakceptovateľné a predstavujú bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Samotná zmluva okrem uvedenia úverového rámca a mesačnej splátky neobsahuje žiadne ďalšie náležitosti. Preto súd I. výkonom určil, že úver poskytnutý na základe Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO, č. 0002810293 zo dňa 27.09.2005 je bezúročný a bez poplatkov.

37. Aj keď žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdil, že žalobca na úroky zaplatil sumu 2.034,37 eur a na poplatky sumu 488,15 eur, t. j. spolu 2.522,52 eur, toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Naproti tomu z obsahu spisu je nepochybné, že na základe úverovej zmluvy žalovaný vyčerpal sumu 2.502,76 eur a žalovanému uhradil sumu 4.448,96 eur, čo znamená, že žalobca žalovanému uhradil nielen to, čo vyčerpal, ale aj nad rámec ďalšiu sumu 1.946,20 eur, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil.

38. Pre úplnosť súd uvádza, že sa zaoberal aj žalovaným vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný, nakoľko sa na neho vzťahuje osobitná úprava premlčania na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Na daný právny vzťah je potrebné s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.02.2022, sp. zn. 7Cdo/268/2021 aplikovať objektívnu 10 ročnú premlčaciu dobu (bez skúmania zavinenia), ktorá začala plynúť od dňa, kedy žalobca preplatil úver, čo z predloženého Výpisu z Quatro Šikovnej karty vychádza od dňa 18.11.2014 a s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.09.2021, sp. zn. 5Cdo/29/2021 subjektívnu dvojročnú premlčaciu dobu od momentu, keď bola preukázaná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve, čo je možné u žalobcu ustáliť na mesiac september 2021, kedy sa dozvedel, že je potrebné sa obrátiť na advokáta, t. j. začal mať vedomosť o tom, že už nemá žalovanému platiť splátky a keďže žaloba bola podaná dňa 10.12.2021, svoj nárok uplatnil žalobca včas, t. j. pred uplynutím premlčacej doby.

39. Vzhľadom k uvedenému súd druhým výrokom zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.946,21 eur.

40. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Súd priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania od 06.01.2022, pričom za prvý deň omeškania považoval druhý deň po doručení žaloby žalovanému, keď táto bola podľa doručky k čl. 96 spisu doručená žalovanému dňa 04.01.2022, a teda týmto dňom žalovaný preukázateľne vedel o tom, že si žalobca voči nemu uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia a týmto dňom ho už mohol aj splniť. Výška úroku z omeškania 06.01.2022 bola v súlade s citovanou právnou úpravou 5 % p. a.

44. Následne súd pristúpil k preskúmaniu žalobcom namietaných zmluvných podmienok uvedených v Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO, č. 0002810293 zo dňa 27.09.2005 a v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditne karty, a. s.

45. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 27.09.2005 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

46. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

47. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

48. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

49. Podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

50. Súd má za to, že žaloba žalobcu je dôvodná aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, nakoľko zmluvné podmienky, ktorých neprijateľnosť sa žalobca domáha neboli individuálne dojednané a preukázateľne v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Súd v danom kontexte poukazuje na to, že na prieskum prijateľnosti zmluvnej podmienky musia byť splnené kumulatívne tie podmienky, že ide o spotrebiteľskú zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom a podmienka nebola individuálne dojednaná, pričom je dodávateľom vyvrátená domnienka, že ide o formulárovú podmienku a podmienka nebola individuálne dojednaná.

51. Predmetom preskúmania neprijateľnosti zmluvnej podmienky súdom je zistenie, či zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ak nie je splnené toto základné pravidlo, nikdy sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pri skúmaní, či podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu je potrebné zohľadniť právne predpisy, ktoré by sa uplatnili v prípade neexistencie tejto zmluvnej podmienky. Z toho je potom možné porovnaním zistiť, do akej miery je právne postavenie zakotvené v platnom právnom poriadku v prípade neexistencie tejto zmluvnej podmienky. Ďalším kritériom je, či dodávateľ, ktorý zaobchádzal so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní. Skúma sa ďalej, či zmluvná podmienka je formulovaná jasne a zrozumiteľne, pretože ak je nezrozumiteľná alebo nejasná, ak nejasnosť alebo nezrozumiteľnosť spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach, je potrebné ju vyhodnotiť ako neprijateľnú.

52. Pokiaľ ide o prvú žalobcom namietanú zmluvnú podmienku uvedenú v Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti V. Vyhlásenia Klienta, bod 2., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti/Zmluve bankou a/alebo SKK a ďalšími subjektami uvedenými v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v Obchodných podmienkach. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a to na dobu desiatich rokov od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších desiatich rokov od jeho zániku. Svojim podpisom potvrdzujem, že tento súhlas neodvolám počas 1 roka od podpisu tejto Žiadosti/Zmluvy a v prípade vzniku záväzkového vzťahu počas 1 roka od jeho zániku, a to písomným oznámením doručeným Správci. Tento súhlas sa získava na základe dobrovoľnosti. Týmto potvrdzujem, že som bol oboznámený so všetkými skutočnosťami podľa § 10 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov.“ súd bez toho, aby opakovane uvádzal žalovanému už známe dôvody týkajúce sa neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky v celom rozsahu odkazuje na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11Csp/74/2020 zo dňa 05.05.2021 a v ňom citovaných rozhodnutí ďalších súdov, a to konkrétne bod 80. a nasl. odôvodnenia tohto rozsudku, cit: „Je nesporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je spotrebiteľskou zmluvou. V danom prípade predformulované vyhlásenie klienta je súhlasom daným pre široký okruh neurčitých subjektov, ktoré budú oprávnené spracovať jeho osobné údaje. Takýto súhlas trvá 10 rokov bez ohľadu na dobu trvania zmluvy a klient ho síce môže odvolať, ale najskôr až po roku od splnenia záväzku, teda vyžaduje sa jeho aktívne konanie vo forme písomného oznámenia o odvolaní súhlasu spoločnosti. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľa nemá oporu v žiadnom zákone. Žalovaný síce poukázal na § 36 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní s tým, že jeho právny predchodca mal povinnosť uchovávať osobné údaje klienta, čo je pravdou, ale týka sa to len osobných údajov špecifikovaných v § 31 ods. 1, 2 citovaného zákona, ale nie údajov o plnení záväzku klienta ako je to formulované v spornej zmluvnej podmienke. Súd poukazuje, že obdobná zmluvná podmienka bola posúdená ako neprijateľná aj rozhodnutím SOI č. P/0331/07/11z

25.11.2011 a tiež Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21 z 24.1.2017. Neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 11Co/33/2017 zo dňa 12.9.2017. Úplne totožnú zmluvnú podmienku vyhlásil za neprijateľnú Okresný súd v Prešove v rozsudku 8Csp/173/2018 z 13.11.2019, avšak v priebehu odvolacieho konania z dôvodu mimosúdneho urovnania (predmetom sporu bolo aj vydanie bezdôvodného obohatenia) žalobkyňa v danom spore zobrala žalobu späť, preto odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil uznesením 17CoCsp/2/2020 zo dňa 18.2.2020. Je nepochybné, že sporné zmluvné ustanovenie je predformulované a teda žalobca nemal v žiadnom prípade možnosť jeho text ovplyvniť, meniť alebo nesúhlasiť s ním. Rozhodne teda daná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a podľa názoru súdu vzhľadom na vyššie uvedené dôvody predstavuje značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto považoval za právne dôvodne žalobe v tejto časti vyhovieť. Súd poukazuje, na obdobné rozhodnutie KS Prešov z 18.02.2021, sp. zn. 1CoCsp/23/2020.“

53. S poukazom na citované rozhodnutia súdov a taktiež aj s poukazom na to, že tak široko koncipovaný súhlas sa stal predmetom preskúmania nielen súdov ale i správnych orgánov, Slovenskej obchodnej inšpekcie (SOI), keď Rozhodnutím Inšpektorátu SOI zo dňa 25.11.2011, číslo P/0331/07/11 bola žalovanému uložená pokuta pre porušenie povinnosti predávajúceho a Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich, s dôrazom na skutočnosť, že v zmluve chýba individuálne dojednanie takého širokého oprávnenia pre neurčitý počet subjektov uvedených v obchodných podmienkach vo vzťahu k osobným údajom klienta, súd III. výrokom rozhodol, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná.

54. Ďalšou žalobcom namietanou zmluvnou podmienkou bola zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a. s., k Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 23., v znení: „Obdržané platby je Banka oprávnená priradiť k záväzkom Klienta v poradí Poplatky, úroky a istina. Klient s takouto postupnosťou priradenia súhlasí. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením.“

55. Súd aj vo vzťahu k tejto zmluvnej podmienke v celom rozsahu odkazuje na bod 15. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/97/2019 zo dňa 09.06.2020, z ktorého cituje: „Podľa prvoinštančného súdu uvedená podmienka zhoršuje postavenie spotrebiteľa oproti ustanoveniu § 566 OZ, pretože nerešpektuje vôľu spotrebiteľa plniť konkrétny dlh...Ustanovenie § 566 OZ je použité len ako dispozitívna norma, od ktorej sa dodávateľ vo svojich formulárových zmlúv odkláňa v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom. Preskúmaná zmluvná podmienka a/ neprimerane v neprospech spotrebiteľov zhoršuje ich postavenie oproti právnej úprave v OZ a b/ je na úkor transparentnosti. Obidva tieto dôvody opodstatňujú záver o neprijateľnosti posudzovanej podmienky. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie...Podľa § 566 OZ v znení ku dňu vzniku zmluvy veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Občiansky zákonník dáva spotrebiteľovi dispozíciu, aby plnil dlh aj predčasne a veriteľ má povinnosť čiastočné plnenie prijať. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZSU“) dokonca výslovne reguluje predčasné splatenie spotrebiteľského úveru (§ 6 ZSU). Zmluvná podmienka však spotrebiteľovi postavenie podstatne zhoršuje. Evidentne je spotrebiteľovi bránené presadiť vlastnú vôľu splniť presne sledovaný dlh. Spotrebiteľ môže prirodzene sledovať zníženie istiny, aby sa mu znížil základ pre narastanie úrokov. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa (plniť dlh z istiny) sťažuje a ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa znižuje aj základ pre ďalšie úročenie (odplatné i sankčné), a preto sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že pri preskúmanej podmienke ide o podstatný odklon od zákonnej normy v neprospech spotrebiteľa, a to je dôvod k záveru o neprijateľnosti klauzuly. Sporná zmluvná podmienka je v rozpore aj s ust. § 54 ods. 1 v spojení s § 39 OZ (porov. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 161/2011 „Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich

nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. H. I., Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk). Treba však povedať, že ak sa neberie do úvahy výber programu a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 OZ. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (napr. rozsudok C-168/05 Mostaza Claro, bod 25,26,27).“

Zákonodarca reagoval na problémy spojené s poradím platieb zákonom č. 568/2007 Z.z. (podľa § 566 ods. 2 OZ v znení od 1.1.2008 pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak). Slová zákona „ak dlžník neurčí inak“ podľa názoru treba vykladať tak, že musí ísť o individuálne vyjednanie (jasnú a transparentne prejavenu vôľu) spotrebiteľa a nepostačuje formulárové vyhlásenie v zmluve. V tomto smere súdny dvor zaujal postoj aj k paušalizovaným vyhláseniam spotrebiteľov vo formulárových zmluvách, ktoré ešte samé o sebe nepredstavujú pre dodávateľov unesenie dôkazného bremena (porov. rozsudok SD C-449/13 vo veci CA Consumer Finance SA). Odvolací súd dáva do pozornosti výklad zákonodarcu k zmenám v § 566 OZ cit. z dôvodovej správy k zákonu č. 568/2007 Z.z. „Platná právna úprava sa nezmieňuje o poradí započítania čiastočného plnenia peňažného dlhu vo vzťahu k úrokom a k istine. Navrhuje sa explicitne riešiť formou dispozitívnej právnej normy (porov. „ak dlžník neurčí inak“) započítanie čiastočného plnenia v prvom rade na istinu a až potom na úroky. Ustanovenia Občianskeho zákonníka v súčasnej podobe výslovne neriešia otázku čiastočného plnenia dlžníka pri peňažnom dlhu...Z hľadiska zásad, na ktorých stoja občianskoprávne vzťahy (porovnaj napr. § 1 ods. 1 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a ich povahy sa aj v súčasnej dobe dá vyvodiť to, že pri plnení peňažného dlhu sa plnenie má najprv započítať na istinu a až potom na úroky v prípade ak dlžník neurčí inak. Právna úprava však reaguje na situácie, keď priamo (najmä v spotrebiteľskej) zmluve si poskytovateľ služby (napr. poskytovateľ pôžičky) priamo vymienil, že plnenie dlžníka sa bude najprv započítavať na úroky a až potom na istinu. Takáto podmienka by mohla byť ponímaná ako neprijateľná podmienka v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pre „slabšiu“ zmluvnú stranu (ktorá nemala napr. možnosť ovplyvniť podstatu tejto podmienky) nie je jedno, či sa jej plnenie započítava najprv na (často vysoké) úroky a až potom na istinu. Zákonodarca preto považuje za významné zdôrazniť v občianskoprávných vzťahoch v právnom myslení konsenzuálne akceptovateľnú zásadu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu má právo označiť časť dlhu, ktorý plní výlučne dlžník a ak tak neučiní, neprechádza toto právo na veriteľa, ale použije sa dispozitívna právna úprava tak, že plnenie dlžníka sa započíta najprv na úroky. V občianskoprávnej úprave sa teda navrhuje právna konštrukcia dispozitívneho ustanovenia o čiastočnom plnení peňažného dlhu odlišne od právnej úpravy v obchodných záväzkových vzťahoch.“

56. S poukazom na citované rozhodnutie a taktiež aj napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/39/2011 zo dňa 20.09.2011 neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že táto zmluvná podmienka týkajúca sa hlavného predmetu plnenia je vyjadrená v obchodných podmienkach jasne, určito a zrozumiteľne, a preto súd IV. výrokom rozhodol, že aj táto zmluvná podmienka je neprijateľná.

57. A napokon žalobca namietal aj neprijateľnosť zmluvnej podmienky v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, G. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a. s., k Žiadosti o vydanie a používanie POŽIČKOVEJ KARTY QUATRO, č. 0002810293, z 27.09.2005, v časti XI. Rozhodcovská doložka, bod 59., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli zo Zmluvy, budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk podľa zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“ Táto zmluvná podmienka bola za neprijateľnú vyhlásená aj rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/51/2018 zo dňa 05.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/97/2019 zo dňa 09.06.2020, ktoré vo svojich odôvodneniach zároveň dávajú odpoveď na argumentáciu žalovaného, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nebolo v Občianskom zákonníku ani v žiadnom predpise zakotvené žiadne ustanovenie, z ktorého by mohol plynúť záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky a že ide o obsolentné ustanovenie, ktoré už žalovaný dlhšiu dobu nepoužíva, a preto nemá v súčasnosti význam.

58. Konkrétne súd poukazuje na bod 60. a nasl. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/51/2018 zo dňa 05.06.2019, cit.: „V čase schválenia úverového rámca Občiansky zákonník nemal medzi neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktorých demonštratívny výpočet je uvedený v jeho § 53 ods. 3 zahrnuté ako neprijateľné také ustanovenie, ktoré sa dotýka rozhodcovskej doložky. To bolo doplnené novelou Občianskeho zákonníka uskutočnenou zákonom č. 568/2007 Z. z. účinným od 1. 1. 2008. Ide o ust. § 53 ods. 4 písm. r), podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na uvedené podrobiť súdnej kontrole rozhodcovskú doložku umožňuje aj ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „generálna klauzula“). Ustanovenie § 53 ods. 4 v tom čase účinného Občianskeho zákonníka obsahuje indikatívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok (použitie slovo „najmä“). Pri výklade súd čiastočne vychádzal aj z prílohy už spomínanej Smernice 93/13/EHS, ktorá za neprijateľnú zmluvnú podmienku odporúča ako vzor aj zmluvnú podmienku „neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo ma brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.“ 61. Cieľom rozhodcovskej zmluvy alebo doložky je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu arbitrom, rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorú zmluvné strany delegovali takúto právomoc, pričom rozhodcovská zmluva je častokrát vyjadrená len v podobe rozhodcovskej doložky splyvajúcej s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. Rozhodcovský súd je v takýchto prípadoch z rozhodnutia dodávateľa paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, čo spotrebiteľovi nedáva na výber a ten tak môže zmluvu len ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým Všeobecným obchodným podmienkam, teda aj rozhodcovskému konaniu, čo samo osebe je dostačujúce na záver o neprijateľnosti takejto rozhodcovskej doložky vzhľadom na jej zásadný dopad a dôsledky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Súd je toho názoru, že zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľná, preto podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Pri zisťovaní, či nejde o nekalú rozhodcovskú doložku je pritom potrebné skúmať všetky dôležité skutočnosti, ktoré vyvolávajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Za také okolnosti možno považovať napr. neprijateľné miesto rozhodcovského konania, ktoré môže spotrebiteľa odradiť od uplatnenia svojich práv (rozsudok SDEU vo veci C 40/08 Asturcom Telecomunicaciones SL proti I. J. K.), alebo pravidlá rozhodcovského konania, ktoré ukladajú povinnosti, ktoré predpisy upravujúce občianske súdne konanie neupravujú a ktoré sú v neprospech spotrebiteľa napr. poplatok za vyjadrenie k žalobe a bez zaplataenia ktorého sa na vyjadrenie spotrebiteľa neprihliada. 62. Rozhodcovskú doložku koncipovanú v takom znení, ako je obsiahnuté v časti XI. Rozhodcovská doložka, v bode 59. Obchodných podmienok, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatnú, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je najmä skutočnosť, že táto podmienka, nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a spotrebiteľ celkom zjavne nemal reálnu možnosť ju ovplyvniť, resp. ju vylúčiť keďže táto je súčasťou dodávateľom vopred jednostranne pripravených Obchodných podmienok. Samotná forma akou sú tieto napísané, a to drobným, ťažko čitateľným husto popísaným textom už sama osebe podstatne sťažuje riadne oboznámenie sa spotrebiteľa s obsahom dojednaní v takomto texte obsiahnutými, pričom rozhodcovská doložka splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. Doložka núti spotrebiteľa riešiť spory s dodávateľom v rozhodcovskom konaní na rozhodcovskom súde zvolenom dodávateľom. 63. Ak žalovaná v rámci svojej obrany poukázala na zákonnú povinnosť v zmysle zákona o bankách ponúknuť návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, tak k tomu súd uvádza, že v danom prípade postup žalovanej nebol v súlade s § 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o bankách) zakotvujúcim povinnosť banky predložiť klientovi

návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, keďže ustanovenie § 93b ods. 2 veta druhá tohto zákona v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy so žalobcom jasne predpokladalo možnosť výberu klienta (tu žalobcu) či návrh rozhodcovskej zmluvy prijíma či neprijíma, čo v danom prípade nebolo dodržané. Neskoršou novelizáciou aj zákonodarca zvolil presnejšiu úpravu, podľa ktorej je banka povinná preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy a aby klient mal možnosť voľby. Dodávateľ nedal žalobcovi na výber, doložka neponúka na výber z alternatív súhlasím - nesúhlasím, žalobca mal len možnosť buď odmietnuť úverovú službu alebo ju prijať so všetkými obchodnými podmienkami. Za takýchto okolností nešlo o návrh pre žalobcu tak, ako predpokladal zákon o bankách.“

59. K argumentácii žalovanej, že ide o tzv. staré rozhodcovské doložky, ktoré už dlhšiu dobu neuplatňuje, a to aj z dôvodu legislatívneho zakotvenia spotrebiteľského rozhodcovského konania, súd poukazuje na bod 13. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/97/2019 zo dňa 09.06.2020, cit.: „pre vyriešenie práv medzi stranami zmluvy, ktoré považujú za sporné alebo pochybné, je potrebné uzatvorenie dohody o urovaní v zmysle ust. § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom v takto podstatných skutočnostiach, akým je obsah napádaných zmluvných podmienok, nepostačuje tzv. „džentlmenské vyhlásenie“ žalovanej či už v podanom odvolaní, resp. v prednesení takéhoto nezáväzného džentlmenského vyhlásenia voči druhej zmluvnej strane. Vzhľadom na spornosť predmetných práv a povinností medzi zmluvnými stranami, je na podaní žaloby o neprijateľnosť predmetných zmluvných podmienok pre potrebu usporiadania vzťahov inter partes daný naliehavý právny záujem na takejto určovacej žalobe.“

60. S poukazom na citované rozhodnutia súdov a taktiež aj s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 a sp. zn. 6Cdo/3/2013, ako aj na Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 55/2011, sp. zn. IV. ÚS 60/2011, sp. zn. I. ÚS 456/2011 a sp. zn. III. ÚS 438/2018, súd V. výrokom určil aj túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú.

61. Záverom súd k neprijateľným zmluvným podmienkam uvádza, že obvyklá argumentácia dodávateľov, že spotrebiteľ sa oboznámil so zmluvou, že si prečítal aj všeobecné obchodné podmienky, že podpísal s nimi vyjadril súhlas a že súhlasil s každým takto upraveným inštitútom, povinnosťami na ňom viaznucami, alebo jednoducho len preceňujúca význam v zmluve prejavenej vôle, opomína podľa súdu samotnú podstatu spotrebiteľskej ochrany, spočívajúcu na premise, že spotrebiteľovi neprijateľné podmienky predovšetkým nemožno predkladať a pokiaľ tak dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzročený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne bez ohľadu na formálne alebo materiálne okolnosti, za ktorých boli dohodnuté. Aj z pohľadu druhej zmluvnej strany je notoriou, že dodávateľia predkladajú spotrebiteľom formulárové návrhy zmlúv a dohôd, ktoré vzhľadom na svoj rozsah, formu, štruktúru a použité výrazové prostriedky, nie sú spotrebiteľia schopní v rámci predzmluvného rokovania komplexne poznať a v takomto rozporení obyčajne podpisujú písomnosti tak, ako sú im predkladané, alebo nemajú reálne na výber a v záujme dosiahnutia či udržania istého stavu, neraz v ťaživých životných situáciách, alebo pod tlakom vyplývajúcim z navodenej situácie, pristúpia prakticky na akékoľvek podmienky. (cit. z uznesenia Krajského súdu Košice, sp. zn. 1Co/159/2019 zo dňa 24.08.2020) Rovnako tak tomu bolo aj v tu posudzovanej veci, a preto po vykonanom dokazovaní súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené v jednotlivých výrokoch tohto rozsudku.

62. O trovách konania súd rozhodol VI. výrokom podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

63. Žalobca bol v spore o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok plne úspešný a vzhľadom na plný úspech mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.